

**DECYZJA Nr 425/MON
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 20 września 2007 r.

**w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej
resortu obrony narodowej**

Na podstawie § 1 pkt 8 i § 2 pkt 2 i 14 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1996 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 94, poz. 426), w związku z pkt 1 ppkt 2 lit. a decyzji Nr 274/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 października 2003 r. w sprawie wprowadzania modelu systemu realizacji badań naukowych oraz prac rozwojowych, wdrożeniowych i studyjnych w resorcie obrony narodowej (Dz. Urz. MON Nr 16, poz. 174, z 2004 r. Nr 8, poz. 90 oraz z 2005 r. Nr 13, poz. 104) w celu uporządkowania sfery badań naukowych i prac rozwojowych ustala się, co następuje:

1. Główne Cele i Kierunki Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej oraz sposoby ich osiągnięcia określają załączniki Nr 1-3.

2. Powołuje się koordynatorów polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu obrony narodowej w obszarze:

- 1) polityki obronnej i bezpieczeństwa państwa, przygotowań obronnych w pozamilitarnej części systemu obronnego państwa, współpracy cywilno-wojskowej, funkcjonowania systemu obronnego państwa w różnych stanach gotowości obronnej
 - Dyrektora Departamentu Strategii i Planowania Obronnego, przy współudziale Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego oraz Dyrektora Departamentu Transformacji;

- 2) międzynarodowej polityki bezpieczeństwa z uwzględnieniem Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego, zwanej dalej „NATO”, Unii Europejskiej i Organizacji Narodów Zjednoczonych, integracji w ramach międzynarodowych struktur bezpieczeństwa, wpływu zmian środowiska bezpieczeństwa międzynarodowego na Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej, operacji militarnych i niemilitarnych (w tym również operacji pokojowych)

- Dyrektora Departamentu Polityki Bezpieczeństwa Międzynarodowego przy współudziale Dyrektora Departamentu Wojskowych Spraw Zagranicznych, Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dyrektora Departamentu Transformacji oraz Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego;

- 3) doktryn operacji połączonych, przygotowania dowództw i sztabów do prowadzenia operacji wojskowych, zasad użycia jednostek Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w sytuacjach nadzwyczajnych oraz obrony terytorialnej

- Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego przy współudziale Dyrektora Departamentu Transformacji oraz Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego;

- 4) techniki i technologii obronnych, obejmujących badania naukowe perspektywicznych rodzajów uzbrojenia i sprzętu wojskowego, wymagań długoterminowych zawartych w pakiecie Celów Sił Zbrojnych NATO i Wymagań Długoterminowych

dla Rzeczypospolitej Polskiej kolejnych edycji, w obszarze badań naukowych, wynikających ze współpracy z Dyrektoriatem do Spraw Badań i Technologii Europejskiej Agencji Obrony i Organizacją do Spraw Badań i Technologii, związanych z długoletnią perspektywą pozyskiwania nowych technologii w zakresie systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego

— Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego przy współudziale Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, Dyrektora Departamentu Polityki Zbrojeniowej oraz Dyrektora Departamentu Transformacji;

5) zabezpieczenia medycznego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwłaszcza w odniesieniu do medycyny pola walki, medycyny stanów nagłych i medycyny lotniczej, morskiej i tropikalnej, higieny i epidemiologii, radiologii i ochrony radiobiologicznej, fizjologii i fizjologii żywienia, toksykologii i weterynarii oraz techniki medycznej i sprzętu medycznego, a także organizacji i funkcjonowania wojskowej służby zdrowia w warunkach pokoju, kryzysu i wojny oraz nauk medycznych w części dotyczącej funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej

— Szefa Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia przy współudziale Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego oraz Dyrektora Departamentu Transformacji;

6) wsparcia logistycznego Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w okresie pokoju, kryzysu i wojny

— Szefa Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych przy współudziale Szefa Zarządu Planowania Logistyki — P4, Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego oraz Dyrektora Departamentu Transformacji.

3. Koordynatorzy polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu obrony narodowej, właściwi odpowiednio dla obszarów wskazanych w pkt 2, opracują w terminie do dnia 31 stycznia 2008 r. dokument „Priorytetowe kierunki badań z obszaru ... na lata ...”, zgodnie z:

- 1) planami długoterminowymi, ze szczególnym uwzględnieniem pakietu Celów Sił Zbrojnych NATO i Wymagań Długoterminowych dla Rzeczypospolitej Polskiej, przyjmowanych w kolejnych cyklach planistycznych;
- 2) dokumentem „Identyfikacja Potrzeb Operacyjnych”;
- 3) procesem pozyskiwania nowego uzbrojenia i sprzętu wojskowego, niezbędnego do zaspokojenia potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

4) przyjętymi przez Kierownictwo Ministerstwa Obrony Narodowej rekomendacjami Strategicznego Przeglądu Obronnego;

5) głównymi kierunkami rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz ich przygotowań do obrony państwa, określonymi przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;

6) szczegółowymi kierunkami przebudowy i modernizacji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej — na kolejny okres planistyczny — określanymi przez Radę Ministrów.

4. Koordynatorzy polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu obrony narodowej, w terminie do dnia 28 lutego danego roku, przesyłają zaktualizowany dokument „Priorytetowe kierunki badań z obszaru ... na lata ...” do komórek organizacyjnych Ministerstwa Obrony Narodowej i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej, określonych w pkt 2, a także do uczelni wojskowych, jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej oraz do jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej, mających w zakresie zadań prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych, zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388, z późn. zm.¹⁾).

5. Koordynatorzy polityki naukowej i naukowo-technicznej, uczestniczą w procesie opiniowania wniosków uczelni wojskowych i jednostek badawczo-rozwojowych nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej o finansowanie ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę ich podstawowej działalności statutowej, inwestycyjnej i utrzymania specjalnych urządzeń badawczych, zgodnie z procedurą określoną w „Wytycznych Ministra Obrony Narodowej w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej”, stanowiących załącznik Nr 1.

6. W terminie do dnia 31 października 2007 r.:

- 1) Dyrektor Departamentu Budżetowego, na wniosek Dyrektora Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego opracuje projekt stosownych zmian do decyzji budżetowej na rok 2007 Nr 60/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 13 lutego 2007 r. (Dz. Urz. MON Nr 2a, poz. 29, Nr 8, poz. 100, Nr 12, poz. 142, Nr 14, poz. 153 i Nr 16, poz. 170); wniosek powinien zawierać uzasadnienie zmiany decyzji, zgodnie z obowiązującą procedurą planowania;
- 2) Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego opracuje „Wytyczne Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej, określające

¹⁾ zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390, z 2005 r. Nr 164, poz. 1365 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

tryb planowania dla podmiotów odpowiedzialnych za opracowanie priorytetowych kierunków badań, wieloletnich i rocznych planów badań naukowych, prac rozwojowych i studyjnych w resorcie obrony narodowej”.

7. Traci moc decyzja Nr 55/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 marca 2005 r. w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej (Dz. Urz. MON Nr 5, poz. 35 i Nr 13, poz. 104).

8. Decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem pkt 2 ppkt 3 i 6 decyzji oraz pkt 5 „Wytycznych Ministra Obrony Narodowej w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej”, stanowiących załącznik Nr 1 do decyzji, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

Minister Obrony Narodowej: *A. Szczygło*

Załączniki do decyzji Nr 425/MON
Ministra Obrony Narodowej
z dnia 20 września 2007 r. (poz. 191)

Załącznik Nr 1

WYTYCZNE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 20 września 2007 r.

w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej

Rozdział 1

Postanowienia ogólne

1. Wytyczne wprowadzają rozwiązania systemowe, porządkujące problematykę polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu obrony narodowej w celu:

- 1) zwiększania efektywności prowadzonych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa badań naukowych oraz prac rozwojowych, wdrożeń i studyjnych, a także sprawności wdrażania ich wyników;
- 2) zaspokojenia potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w zakresie uzbrojenia i sprzętu wojskowego oraz wspierania procesów zmierzających do unowocześnienia jego produkcji zgodnie z oczekiwaniami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i tym samym zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw przemysłowego potencjału obronnego na rynku krajowym i międzynarodowym;
- 3) wspierania procesów umożliwiających identyfikację obszarów technologicznych mogących stać się „polską specjalnością” na rynku międzynarodowym oraz działań zwiększających udział uczestników i realizatorów procesu naukowo-badawczego i rozwojowego na rzecz obronności w programach międzynarodowych — w przypadku trudności ze spełnieniem wymagań operacyjnych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w oparciu o bazę krajową;
- 4) synchronizowania działalności naukowo-badawczej, prowadzonej w obszarze polityki obronnej, doskonalenia systemu obronnego, medycyny oraz techniki i technologii obronnych, a realizowanej

przez uczelnie wojskowe, jednostki badawczo-rozwojowe i inne podmioty w ramach działalności statutowej — ze średnioterminowymi i długoterminowymi planami i programami rozwoju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

- 5) ukierunkowywania działalności naukowo-badawczej na wspieranie polityki obronnej państwa;
- 6) koncentracji środków finansowych w obszarach technologicznych, które mają lub będą miały znaczący wpływ na zdolności obronne państwa oraz maksymalizację wykorzystania cywilnych technologii i technologii podwójnego przeznaczenia na potrzeby obronności państwa;
- 7) zapewnienia doradztwa naukowo-technicznego decydom wojskowym w ważnych zagadnieniach badań naukowych i rozwoju technologii, pomocy przy definiowaniu wymagań, określaniu potrzeb i rozwiązywaniu problemów;
- 8) usprawnienia funkcjonowania resortowego systemu informacji naukowo-technicznej oraz zintensyfikowania wymiany tej informacji w obszarze krajowym i międzynarodowym.

2. Użyte w wytycznych określenia oznaczają:

- 1) **Minister** — Ministra Obrony Narodowej;
- 2) **Ministerstwo** — Ministerstwo Obrony Narodowej;
- 3) **resort** — dział administracji rządowej w skład którego wchodzi: Minister jako kierownik działu administracji rządowej – obrona narodowa, Ministerstwo jako urząd, jednostki organizacyjne podległe lub nadzorowane przez Ministra, w tym przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim oraz Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej;

Załącznik Nr 1 (cd.)

- 4) **ustawa o nauce** — ustawę z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795);
- 5) **rozporządzenie o nauce** — rozporządzenie Ministra Nauki i Informatyzacji z dnia 4 sierpnia 2005 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania i rozliczania środków finansowych na naukę (Dz. U. Nr 161, poz. 1359);
- 6) **komórka organizacyjna** — Sekretariat Ministra, departament, zarząd, biuro wchodzące w skład Ministerstwa;
- 7) **jednostka organizacyjna** — jednostkę nie wchodzącą w skład Ministerstwa, podległą Ministrowi lub przez niego nadzorowaną, w tym przedsiębiorstwo państwowe, dla którego jest on organem założycielskim;
- 8) **jednostka wnioskująca** — komórkę organizacyjną Ministerstwa Obrony Narodowej lub jednostkę organizacyjną resortu:
- a) uprawnioną do składania do ministra właściwego do spraw nauki wniosków o finansowanie swojej działalności (statutowej, inwestycyjnej),
- b) realizującą zadania wynikające z potrzeb własnych Ministra Obrony Narodowej w ramach działalności wspomagającej badania,
- c) korzystającą z innych form dofinansowania zadań ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę zgodnie z ustawą o nauce;
- 9) **koordynatorzy** — Szef Sztabu Generalnego, Dyrektor Departamentu Strategii i Planowania Obronnego, Dyrektor Departamentu Polityki Bezpieczeństwa Międzynarodowego, Dyrektor Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego, Szef Inspektoratu Wojskowej Służby Zdrowia, Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych;
- 10) **polityka naukowa i naukowo-techniczna resortu obrony narodowej** — działania resortu w obszarze nauki i techniki, mające na celu stymulowanie, realizację zadań, kontrolę i wdrożenie ich wyników w komórkach organizacyjnych i jednostkach organizacyjnych, zgodnie z polityką naukową i naukowo-techniczną państwa;
- 11) **poziomy gotowości technologii** — poziomy, określone w załączniku Nr 2 do decyzji, które dotyczą wyłącznie obszarów działania, wskazanych w pkt 2 ppkt 3 i 4 decyzji;
- 12) **demonstrator technologii** — demonstrator, określony w załączniku Nr 3 do decyzji, który dotyczy wyłącznie obszarów działania, wskazanych w pkt 2 ppkt 3 i 4 decyzji;
- 13) **badania naukowe:**
- a) **badania podstawowe** — prace eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobycia nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów, bez nastawienia na praktyczne zastosowania ani użytkowanie,
- b) **badania przemysłowe** — badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności celem opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzenia znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów lub usług: badania te obejmują tworzenie elementów składowych systemów złożonych, szczególnie do oceny przydatności technologii rodzajowych, z wyjątkiem prototypów objętych zakresem prac rozwojowych;
- 14) **prace rozwojowe** — nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług, w szczególności:
- a) tworzenie projektów, rysunków, planów oraz innej dokumentacji do tworzenia nowych produktów, procesów i usług pod warunkiem, że nie są one przeznaczone do celów komercyjnych,
- b) opracowywanie prototypów o potencjalnym wykorzystaniu komercyjnym oraz projektów pilotażowych w przypadkach, gdy prototyp stanowi końcowy produkt komercyjny, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna; w przypadku, gdy projekty pilotażowe lub demonstracyjne mają być następnie wykorzystywane do celów komercyjnych, wszelkie przychody uzyskane z tego tytułu należy odjąć od kwoty kosztów kwalifikowanych pomocy publicznej,
- c) działalność związana z produkcją eksperymentalną oraz testowaniem produktów, procesów i usług pod warunkiem, że nie są one następnie wykorzystywane komercyjnie; prace rozwojowe nie obejmują rutynowych i okresowych zmian wprowadzanych do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń;
- 15) **finansowanie działalności statutowej** — finansowanie działalności, która obejmuje:
- a) podstawową działalność statutową jednostki naukowej, w tym:
- badania naukowe lub prace rozwojowe ujęte w planie zadaniowym,
- zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej związanej z prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych, o których mowa w tiret pierwsze,

Załącznik Nr 1 (cd.)

- współpracę naukową krajową i zagraniczną, niezbędną do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, o których mowa w tiret pierwsze,
- działalność wspomagającą badania, dotyczącą zadań określonych w art. 14 ust. 1 ustawy o nauce,
- utrzymanie jednostki naukowej, z wyłączeniem kosztów związanych z jej działalnością inną niż wymieniona w tiret pierwsze-czwarte oraz w lit. b-d;

- b) badania własne uczelni,
- c) utrzymanie specjalnego urzędu badawczego w jednostce naukowej,
- d) badania wspólne sieci naukowej;

16) działalność wspomagająca badania (DWB) — realizację zadań służących rozwojowi, promocji i zastosowaniom praktycznym nauki, a także wspierających wzrost innowacyjności gospodarki, nie obejmujących prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, na którą środki finansowe przyznawane są ministrom kierującym działami administracji rządowej, kierownikom centralnych organów administracji rządowej oraz Prezesowi Polskiej Akademii Nauk — na ich potrzeby własne związane z wymienionymi zadaniami (art. 2 pkt 8 i art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy o nauce);

17) finansowanie inwestycji — finansowanie kosztów realizacji inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych, obejmujących:

- a) inwestycje budowlane;
- b) zakup obiektów budowlanych;
- c) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej zaliczanej do środków trwałych zgodnie z odrębnymi przepisami, a także zakupu wartości niematerialnych i prawnych o wartości początkowej przekraczającej kwotę ustaloną dla środka trwałego w przepisach odrębnych,
- d) rozbudowę infrastruktury informatycznej nauki;
- e) udział w przedsięwzięciu inwestycyjnym podejmowanym na podstawie umowy międzynarodowej;
- f) inwestycje współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych.

3. Do celów polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu zalicza się:

- 1) harmonizację działalności naukowo-badawczej i rozwojowej komórek organizacyjnych i jednostek

- organizacyjnych z potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, zwłaszcza w zakresie ich finansowania i wymiany informacji naukowej;
- 2) harmonizację badań wynikających ze współpracy z Dyrektoriatem do Spraw Badań i Technologii Europejskiej Agencji Obrony (EAO) i Organizacją do Spraw Badań i Technologii, związanych z długoletnią perspektywą pozyskiwania nowych technologii w zakresie systemów uzbrojenia i sprzętu wojskowego;
- 3) wprowadzenie poziomów gotowości technologii i demonstratorów technologii, zmierzających do płynnego przejścia od badań naukowych do produkcji, określonych w załącznikach Nr 2 i 3 do decyzji.
- 4. Kierunki polityki naukowej i naukowo-technicznej resortu wyznaczają potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, określone w dokumentach pod nazwą „Identyfikacja Potrzeb Operacyjnych” oraz „Priorytetowe kierunki badań z obszaru ... na lata ...”.

Rozdział 2

Synchronizacja działalności naukowo-badawczej resortu obrony narodowej

5. W celu synchronizacji działalności naukowo-badawczej prowadzonej na rzecz obronności państwa z potrzebami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, realizowanej przez komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne, wprowadza się:

- 1) procedurę realizacji zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra w ramach działalności wspomagającej badania, finansowanej ze środków budżetu państwa na naukę, stanowiącą załącznik Nr 1 do wytycznych;
- 2) procedurę opiniowania wniosków jednostek wnioskujących o finansowanie ze środków budżetu państwa na naukę podstawowej działalności statutowej, inwestycyjnej i utrzymania specjalnych urzędów badawczych oraz przygotowania wniosku o finansowanie badań własnych uczelni wojskowych, stanowiącą załączniki Nr 2 i 3 do niniejszych wytycznych.

6. Jednostki wnioskujące, które korzystały ze środków budżetu państwa na naukę, są zobowiązane w terminie do dnia 31 stycznia danego roku, do przedłożenia właściwym koordynatorom sprawozdania za poprzedni rok, zgodnie z załącznikiem Nr 4 do wytycznych.

Załącznik Nr 1 (cd.)

Rozdział 3

System informacji naukowej i naukowo-technicznej resortu obrony narodowej

7. Czynnikiem wspomagającym politykę naukową i naukowo-techniczną resortu jest, koordynowany przez Centralny Ośrodek Naukowej Informacji Wojskowej (CONIW), resortowy system informacji naukowej oraz wymiana tych informacji pomiędzy komórkami organizacyjnymi i jednostkami organizacyjnymi, działającymi w obszarze badań naukowych, prac rozwojowych, wdrożeniowych i studyjnych.

8. CONIW podlega Dyrektorowi Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego.

9. CONIW jest jednostką organizacyjną, realizującą dystrybucję informacji o wynikach badań naukowych, prac rozwojowych, wdrożeniowych i studyjnych, prowadzonych w resorcie.

10. CONIW dostarcza komórkom organizacyjnym i jednostkom organizacyjnym informacje o stanie najnowszych osiągnięć i kierunków rozwoju poszczególnych dziedzin wiedzy (w postaci biuletynów), zwłaszcza w obszarze zadań realizowanych przez resort. W tym zakresie CONIW prowadzi w resorcie Centralną Bazę Specjalistyczną, zawierającą informacje o dokumentach z zakresu najnowszych osiągnięć i kierunków rozwoju poszczególnych dziedzin wiedzy (w postaci biuletynów), wytworzonych w komórkach organizacyjnych i jednostkach organizacyjnych oraz centralny rejestr zakończonych badań naukowych, prac rozwojo-

wych, wdrożeniowych i studyjnych prowadzonych w resorcie.

11. CONIW odpowiada za dystrybucję w resorcie jawnych publikacji naukowych, w tym także w wersji elektronicznej z użyciem sieci Mil-WAN, uzyskiwanych z NATO RTO (Research & Technology Organisation — Organizacji do spraw Badań i Technologii w obszarze nauki, badań i technologii obronnych dla potrzeb NATO) oraz EAO (Europejskiej Agencji Obrony).

12. CONIW, wspólnie z Departamentem Nauki i Szkolnictwa Wojskowego, uczestniczy w pracach Information Management Committee (Komitetu Zarządzania Informacją), działającego w ramach NATO RTO, a także odpowiada za realizację zadań w tym zakresie dla potrzeb resortu.

13. Dyrektor CONIW przedstawia do zatwierdzenia Dyrektorowi Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego harmonogram planowanych zadań na następny rok, w terminie do dnia 31 października danego roku, oraz sprawozdanie z realizacji zadań z roku poprzedniego, w terminie do dnia 31 stycznia danego roku.

14. Zasady prowadzenia działalności w dziedzinie informacji naukowej i naukowo-technicznej w resorcie określa odrębna instrukcja, wprowadzona decyzją Ministra.

15. Zasady i tryb realizacji badań naukowych i prac studyjnych w resorcie określa odrębna instrukcja, wprowadzona decyzją Ministra.

Załączniki do wytycznych Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 września 2007 r. w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej

Załącznik Nr 1

PROCEDURA

realizacji zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra Obrony Narodowej w ramach działalności wspomagającej badania, finansowanej ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę

1. Departament Nauki i Szkolnictwa Wojskowego (DNiSW) jest komórką organizacyjną, odpowiedzialną za koordynowanie procesów związanych z realizacją zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra, w ramach działalności wspomagającej badania, finansowanej ze środków budżetu państwa na naukę.

2. DNiSW reprezentuje Ministra, w zakresie opracowania i przesłania do ministra właściwego do spraw nauki wniosku o finansowanie i raportu z wykorzystania środków budżetu państwa na naukę, przyznanym Ministrowi na realizację zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra w ramach DWB, zgodnie z ustawą o nauce.

Załącznik Nr 1 (cd.)

3. DNiSW przekazuje opracowany wniosek i raport z finansowania zadań wynikających z potrzeb własnych Ministra w ramach DWB do Departamentu Budżetowego w celu zatwierdzenia (w ujęciu finansowym) przez Głównego Księgowego resortu.
4. Jednostki wnioskujące, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku, zgłaszają do DNiSW propozycje realizacji zadań dotyczących DWB na kolejny rok, zgodnie z załącznikiem Nr 30 do rozporządzenia o nauce.
5. DNiSW dokonuje podziału środków finansowych na realizację zadań dotyczących DWB dla poszczególnych jednostek wnioskujących, zgodnie z decyzją ministra właściwego do spraw nauki, na podstawie propozycji realizacji zadań dotyczących DWB, przedstawionych przez jednostki wnioskujące.
6. DNiSW powiadamia jednostki wnioskujące o wysokości przydzielonych środków finansowych na realizację zadań w ramach DWB.
7. DNiSW sprawuje bieżącą kontrolę i dokonuje oceny prawidłowości realizacji zadań w ramach DWB i sposobu wydatkowania przyznanych środków finansowych przez jednostki wnioskujące.
8. Jednostki wnioskujące, w terminie do dnia 15 stycznia następnego roku, przesyłają do DNiSW:
 - 1) informacje dotyczące zrealizowanych zadań w ramach DWB, opracowane zgodnie z załącznikiem Nr 32 do rozporządzenia o nauce;
 - 2) kopie faktur rozliczających otrzymane środki finansowe z budżetu państwa na naukę;
 - 3) inne załączniki (w tym wykaz zaprenumerowanych czasopism) dotyczące rozliczenia środków budżetu państwa na naukę, wydatkowanych na realizację zadań w ramach DWB.
9. DNiSW archiwizuje dokumentację dotyczącą zadań określonych w pkt 1.
10. Jednostki wnioskujące, w terminie do dnia 31 grudnia danego roku, są zobowiązane do zwrotu przyznanych środków finansowych, w ramach DWB, na konto Ministerstwa (z jednoczesnym powiadomieniem DNiSW) w przypadku:
 - 1) stwierdzenia przez DNiSW nieprawidłowości w realizacji zadań dotyczących DWB lub w sposobie wydatkowania środków finansowych w tym zakresie, przez jednostki wnioskujące;
 - 2) niewykorzystania przez jednostki wnioskujące środków finansowych na realizację zadań dotyczących DWB w danym roku budżetowym.
11. Jednostki wnioskujące, w danym roku budżetowym, mogą wnioskować zmianę sposobu realizacji zadań, bądź zgłosić nowe zadania dotyczące DWB do DNiSW, który wówczas występuje do ministra właściwego do spraw nauki o wyrażenie zgody w tym zakresie.
12. Jednostki wnioskujące, w ramach działalności wydawniczej, dofinansowanej ze środków finansowych budżetu państwa na naukę, której rezultatem jest opracowanie publikacji (książki), zamieszczają w tej publikacji (książce) informacje o treści: „*Wydanie publikacji dofinansowane ze środków ministra właściwego do spraw nauki*” i przekazują do DNiSW dwa egzemplarze publikacji (książki).

Załącznik Nr 2

PROCEDURA

opiniowania wniosków o finansowanie ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę podstawowej działalności statutowej, inwestycyjnej i utrzymania specjalnych urzędzeń badawczych oraz przygotowania wniosku o finansowanie badań własnych uczelni wojskowych

1. W zakresie opiniowania wniosków o finansowanie podstawowej działalności statutowej, inwestycyjnej i utrzymania specjalnych urzędzeń badawczych ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę:
 - 1) jednostki wnioskujące — uczelnie wojskowe i jednostki badawczo-rozwojowe nadzorowane przez Ministra, które w trybie przewidzianym rozporządzeniem o nauce, przesyłają bezpośrednio do ministra właściwego do spraw nauki wnioski o finansowanie ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę podstawowej działalności statutowej, inwestycyjnej i utrzymania specjalnych urzędzeń badawczych w kolejnym roku;
 - 2) do dnia 31 maja danego roku jednostki wnioskujące przedstawiają do Departamentu Nauki i Szkolnictwa Wojskowego (DNiSW) do zaopiniowania dodatkowy egzemplarz wniosków, opracowany zgodnie z załącznikami Nr 3, 4, 7-9 rozporządzenia o nauce;
 - 3) do wniosków dotyczących finansowania podstawowej działalności statutowej jednostki wnioskujące załączają opinie właściwych koordynatorów (z wykorzystaniem arkusza uzgodnień – którego wzór określa załącznik Nr 3 do „Wytycznych Ministra Obrony Narodowej w sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej”), wymienionych w decyzji,

Załącznik Nr 2 (cd.)

- a w przypadku uczelni wojskowych — opinię rektora uczelni w odniesieniu do podstawowych jednostek organizacyjnych tej uczelni;
- 4) jednostki wnioskujące opracowują wnioski, kierując się priorytetami Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, stosownie do pkt 4 decyzji;
 - 5) wnioski określone w pkt 1 ppkt 1, dotyczące zadań z obszaru techniki i technologii obronnych, są opiniowane przez DNiSW przy współudziale Departamentu Polityki Zbrojeniowej;
 - 6) DNiSW reprezentuje Ministra w procesie przygotowania opinii dotyczących wniosków, zgodnie z ustawą o nauce;
 - 7) DNiSW przesyła opinie w zakresie wniosków, do ministra właściwego do spraw nauki i do jednostek wnioskujących.
2. W sprawie przygotowania wniosku o finansowanie badań własnych uczelni wojskowych ze

środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę:

- 1) uczelnie wojskowe składają w DNiSW, w terminie do 15 listopada danego roku:
 - a) propozycje wniosków o przyznanie dotacji na badania własne na kolejny rok, opracowane zgodnie z punktami B – D załącznika Nr 5 do rozporządzenia o nauce,
 - b) wykaz planowanych zadań badawczych na kolejny rok wraz z kosztami ich realizacji i uzasadnieniem merytorycznym zgłoszonej tematyki badawczej;
- 2) DNiSW przygotowuje, zgodnie z rozporządzeniem o nauce, wniosek o przyznanie dotacji na badania własne realizowane w kolejnym roku przez uczelnie wojskowe;
- 3) DNiSW, w terminie do dnia 31 grudnia danego roku, przekazuje do ministra właściwego do spraw nauki wniosek określony w pkt 2 ppkt 2.

Załącznik Nr 3

ARKUSZ UZGODNIENÍ

do wniosków zgłoszonych przez jednostki wnioskujące w zakresie ich podstawowej działalności statutowej, finansowanej ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę

Koordynator w obszarze

(zgodnie z pkt 2 decyzji Nr 425/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 20 września 2007 r. sprawie Głównych Celów i Kierunków Polityki Naukowej i Naukowo-Technicznej resortu obrony narodowej):

1) Uzgadniam zadania jednostki wnioskującej w zakresie zadania (Nr ...)

Uzasadnienie:

2) Nie uzgadniam zadań jednostki wnioskującej w zakresie zadania (Nr ...)

Uzasadnienie:

SPRAWOZDANIE

**z tematów i kwot dofinansowania ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę,
uzyskanych przez jednostkę wnioskującą
w roku**

(WZÓR)

LP.	NAZWA JEDNOSTKI WNIOSKUJĄCEJ	RODZAJ WNIOSKU*	REALIZOWANE ZADANIA w r.	TEMATYKA BADAWCZA ZADANIA**	KOSZTY ZADAŃ REALIZOWANYCH w r. (PLN)		UWAGI
					OGÓŁEM	W TYM ŚRODKI NA NAUKĘ	
1	2	3	4	5	7	8	9
1	(NAZWA)	Wniosek o przyznanie dotacji na działalność statutową w r.	Zadanie nr 1. Temat:	P			—
			Zadanie nr 2. Temat:	Prz			-
			Zadanie nr 3. Temat:	R			Zadanie nie zostało dofinansowane ze środków na naukę
			Zadanie nr 4. Temat:	I			—
			Razem				

U w a g a:

* Zgodnie z ustawą z dnia 8 października 2004 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 85, poz. 727 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2007 r. Nr 115, poz. 795), (kol. 3 sprawozdania), dotyczy badań własnych uczelni wojskowych, działalności statutowej i inwestycyjnej jednostek, działalności wspomagającej badania, projektów celowych i badawczych oraz innych form dofinansowania, uzyskiwanych przez jednostki ze środków budżetu państwa przeznaczonych na naukę.

** Zgodnie z ustawą o zasadach finansowania nauki, realizowane przez jednostki zadania dotyczą:

- P — badań podstawowych,
- Prz — badań przemysłowych,
- R — prac rozwojowych,
- I — innych form działalności badawczej (wymienić).

POZIOMY GOTOWOŚCI TECHNOLOGII¹

1. W celu poprawy komunikacji pomiędzy różnymi środowiskami biorącymi udział w procesie rozwojowym, jednoznacznego i zunifikowanego określenia poziomu rozwoju na jakim znajduje się rozwijana technologia wprowadza się następujące poziomy gotowości technologii:

1) w zakresie badań naukowych:

- a) poziom I — zaobserwowano i opisano podstawowe zasady danego zjawiska — najniższy poziom gotowości technologii, oznaczający rozpoczęcie badań naukowych w celu wykorzystania ich wyników w przyszłych zastosowaniach wojskowych. Należy do nich zaliczyć między innymi badania naukowe nad podstawowymi właściwościami technologii,
- b) poziom II — określono koncepcję technologii lub jej przyszłe zastosowanie. Oznacza to rozpoczęcie procesu poszukiwania potencjalnego zastosowania technologii. Od momentu zaobserwowania podstawowych zasad opisujących nową technologię, można postulować praktyczne jej zastosowanie, które jest oparte na domysłach. Nie istnieje jeszcze żaden dowód lub szczegółowa analiza potwierdzająca przyjęte założenia,
- c) poziom III — potwierdzono analitycznie i eksperymentalnie krytyczne funkcje i/lub koncepcje technologii. Oznacza to przeprowadzenie badań analitycznych i laboratoryjnych mających na celu potwierdzenie przewidywań badań naukowych wybranych elementów technologii. Między innymi należy do nich zaliczyć przykłady obejmujące komponenty, które nie są jeszcze zintegrowane w całość lub też nie są reprezentatywne dla całej technologii,
- d) poziom IV — komponenty technologii lub podstawowe jej podsystemy zostały zweryfikowane w warunkach laboratoryjnych. Proces ten oznacza, że podstawowe komponenty technologii zostały zintegrowane. Jednak jest to jeszcze bardzo ogólne odwzorowanie docelowego systemu. Należy do nich zaliczyć zintegrowane „ad hoc” modele w laboratorium,
- e) poziom V — weryfikacja komponentów lub podstawowych podsystemów technologii w środowisku zbliżonym do rzeczywistego. Wiarygodność takich podsystemów wzrasta znacząco. Podstawowe komponenty technologii są zintegrowane z rzeczywistymi elementami wspomagającymi. Technologia może być przetestowana w symulowanych warunkach operacyjnych;

2) w zakresie prac rozwojowych:

- a) poziom VI — demonstracja prototypu lub modelu systemu albo podsystemu technologii w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Oznacza to, że przebadano reprezentatywny model lub prototyp systemu, który jest znacznie bardziej zaawansowany od badanego na poziomie V, w warunkach zbliżonych do rzeczywistych. Poziom ten reprezentuje znaczący krok naprzód w zademonstrowanej gotowości technologii. Należy do nich zaliczyć badania prototypu w warunkach laboratoryjnych odwzorowujących z dużą wiernością warunki rzeczywiste lub w symulowanych warunkach operacyjnych,
- b) poziom VII — zademonstrowanie prototypu technologii w warunkach operacyjnych. Prototyp jest już prawie na poziomie systemu operacyjnego. Poziom ten reprezentuje znaczący krok naprzód w odniesieniu do poziomu VI i wymaga zademonstrowania, że rozwijana technologia możliwa jest do zastosowania w warunkach operacyjnych. Należy do nich zaliczyć badania prototypów na tzw. platformach badawczych,
- c) poziom VIII — badania i demonstracja ostatecznej formy technologii zostały zakończone. Oznacza to, że potwierdzono, iż docelowy poziom technologii został osiągnięty i może pracować w przewidywanych dla niej warunkach. Praktycznie poziom ten reprezentuje koniec demonstracji. Przykłady obejmują badania i ocenę systemów w celu potwierdzenia spełnienia założeń projektowych, włączając w to założenia odnoszące się do zabezpieczenia logistycznego i szkolenia,
- d) poziom IX — technologia sprawdzona z sukcesem w warunkach rzeczywistej misji. Wskazuje to, że demonstrowana technologia jest już w ostatecznej formie, zostaje zaimplementowana w docelowym systemie. Między innymi dotyczy to wykorzystania opracowanych systemów w warunkach rzeczywistej misji.

2. Poziomy gotowości technologii kwalifikuje się następująco:

- 1) niska gotowość technologii — poziomy od I do III;
- 2) średnia gotowość technologii — poziomy od IV do VI;
- 3) wysoka gotowość technologii — poziomy od VII do IX.

¹ Poziomy gotowości dotyczą obszaru działań określonych w pkt 2 ppkt 4-6 decyzji.

DEMONSTRATOR TECHNOLOGII¹

1. W celu zmniejszenia ryzyka wynikającego z użycia w projekcie niedojrzałych technologii wprowadza się demonstrator technologii.

2. Przez **demonstrator technologii** należy rozumieć zespół przedsięwzięć, których celem jest zmniejszenie kosztów projektu, ryzyka i czasu jego realizacji, poprzez zademonstrowanie jeszcze przed właściwą fazą rozwojową, że nowa technologia może lub nie może być efektywnie przełożona na systemy operacyjne. Demonstrator technologii nie jest tylko działaniem zmierzającym do znalezienia aplikacji dla wyników badań stosowanych, jak też nie jest substytutem dla właściwej realizacji pełnego cyklu rozwojowego.

3. Podstawowym zadaniem demonstratora technologii jest identyfikacja i redukcja niepewności związanych z wystąpieniem określonego wydarzenia i jego wpływu na powodzenie projektu. W ramach wykorzystania demonstratora technologii należy prowadzić analizę ryzyka ukierunkowaną na identyfikację tych obszarów projektu, w obrębie których może zachodzić niebezpieczeństwo, że nie spełnią one stawianych wymagań. Analiza taka powinna również zidentyfikować wpływ jaki będzie miał brak dostępności technologii na cały proces realizacji projektu.

4. Wprowadza się następujące rodzaje demonstratorów technologii:

- 1) badawczy — będący przedłużeniem badań naukowych;
- 2) sprzętowy — ukierunkowany na rozwój konkretnego urządzenia, sprzętu lub systemu.

5. Przez badawczy demonstrator technologii rozumie się demonstrator mający na celu pozyskanie wiedzy o potencjalnych korzyściach wojskowych wynikających z rozwoju danej technologii, ale bez konieczności włączania otrzymanych wyników do konkretnego projektu. Powinien on zapewnić informację w jakim zakresie rozwijana technologia wpływa na poprawę zdolności obronnych, jeszcze przed podjęciem decyzji o rozpoczęciu prac rozwojowych. Powinien on być rozpatrywany jako przedłużenie badań naukowych, a wynikiem jego realizacji powinno być potwierdzenie innowacyjnych właściwości tych badań. Nie jest wskazane łączenie demonstratora z konkretnymi projektami, jednak wyniki otrzymane z jego realizacji powinny być wykorzystane do zmniejszenia ryzyka związanego z zastosowaniem pojawiających się innowacyjnych technologii w szerokim spektrum potencjalnych zastosowań. Podstawowym rezultatem wynikającym

z jego realizacji jest rezygnacja z ustanowienia lub kontynuacji projektów ukierunkowanych na niewłaściwą lub niepraktyczną technologię lub koncepcję.

6. Przez sprzętowy demonstrator technologii rozumie się demonstrator mający na celu praktyczną demonstrację konkretnego rozwiązania technicznego zwiększającego pewność osiągnięcia zakładanych parametrów całego systemu, którego jest ono składową. Powinien być on bezpośrednio związany z projektem ukierunkowanym na rozwój konkretnego sprzętu, urządzenia lub systemu. Z perspektywy procesu rozwojowego, sprzętowy demonstrator technologii jest naturalnym przedłużeniem demonstratora badawczego — choć nie musi to być regułą. Głównym zadaniem sprzętowego demonstratora technologii jest zmniejszenie ryzyka wystąpienia niepowodzeń na etapie produkcji.

7. W momencie rozpatrywania możliwości podjęcia projektu należy:

- 1) przeanalizować dojrzałość dostępnych technologii wraz z oczekiwanym tempem ich rozwoju, w celu zidentyfikowania i określenia związanego z tym ryzyka;
- 2) przeanalizować potencjalny wpływ już realizowanych programów demonstratora technologii na rozpatrywany projekt;
- 3) formułować program demonstratora technologii w celu zmniejszenia ryzyka niedojrzałej technologii planowanej do zastosowania w projekcie;
- 4) zastosować poziomy gotowości technologii w celu zdefiniowania kryteriów wejścia i wyjścia dla programów demonstratora technologii.

8. Demonstrator technologii powinien dać przyszłemu realizatorowi programu lub projektu (przemysłowi) możliwość dostrzeżenia już na wstępnym etapie, jakie mogą być jej zastosowania oraz jakie koszty i czas realizacji jest niezbędny do opanowania danej technologii w warunkach przemysłowych. Przy realizacji programów demonstratora technologii należy poszukiwać częściowego współfinansowania projektu przez przemysł. Biorąc pod uwagę znaczące zmniejszenie ryzyka niepowodzenia projektu należy, szczególnie przy projektach komercyjnie atrakcyjnych, dążyć do udziału przemysłu w wysokości nawet do 50% całości kosztów. Należy jednak zawsze brać pod uwagę związane z tym prawa autorskie. Minister powinien zagwarantować sobie prawo do wykorzystania wyników otrzymanych z realizacji demonstratorów technologii do innych programów realizowanych na rzecz obronności.

¹ Demonstratory dotyczą obszaru działań określonych w pkt 2 ppkt 4-6 decyzji